

Izhaja vsaki četrtek ob 3. uri popoldne.
Rokopisi se ne vratejo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone,
za pol leta 2 krone.
Za manj premožne za celo leto 3 krone,
za pol leta K 1:50.
Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 kron.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veterinička 9.

Naročino in naznala spremajmo upravnosti, Gorica Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunske ulici, na Josip Verdijevem tekaliju nasproti mestnemu vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenški ulici in na Korenškem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglaši in poslanice se računajo po petih vrtih in sicer: če se tiska enkrat 1 k v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: J. Vimpolšek v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Moč časopisja.

Časopisje je velesila. Tako se pogosto sliši. Največji državniki polagajo silno važnost na časopisje. Rekli bi, da pod vplivom tega se suče ves civilizirani svet. Slastno grabijo po časopisu vsemi, ki se zanimajo za svetovne dogajaje, in ko vidijo, da v tem ali onem krajcu so to in ono uvedli, skušajo storiti to tudi v svojih krajih.

Časopisje se bavi z vsemi rečmi, ki so mogoče na svetu. In vedno večji vpliv dobiva časopisje. Ni čuda, saj danes vse študira, čita, piše itd.

Da se človek iz časopisja mnogo nauči, je samoobsebi umevno. Časopisje ima silno moč na čitalca. Pripravi ga do tega ali onega prepričanja, položi mu v srce kak tega ali onega nazora, po katerem uravnava svoje življenje. Zato je časopisje silne važnosti za človeški rod.

Vsi izobraženi narodi imajo dobro organizirano časopisje. Časopisje je glasilo držav, strank itd. Iz časopisja izvemo, kako se suče politika raznih držav in po časopisu sodimo, kaka je ta ali ona država, dežela, stranka.

Časopisje torej je popolna slika držav, dežel, strank. Pokvarjena država, dežela, stranka, — pokvarjeno časopisje, pokvarjeno ljudstvo. Enako nasprotno. Slabo časopisje je kuga za ljudstvo. Izprija, draži, hujška, sramoti, obrekuje, natolcuje. Smelo trdim: Slabo časopisje ima na vesti ves pokvarjeni svet. To je posebno židovsko, liberalno in framazonsko časopisje.

To časopisje ima za princip: Demoralizuj, kradi čast in poštenje, blati vse, kar je svetega, dobrega, kar uči treznost, bogoboječnost, pridnost itd. Tako tudi sistematično dela. Zvesto se dži tega principa. Kajti bolj ko je ljudstvo pokvarjeno, slastneje čita izprijeno časopisje. Židje, liberalci in framazoni pa znajo tako zabeliti svoje časopisje, da je izprijeno ljudstvo sprejemljive vase kot med. — Posebno mladina, ki živi svojim strastem, rada čita tako časopisje. —

Človek, ako hočeš biti pošten, pameten, trezen: preč z židovskim, framazonskim in liberalnim časopisjem. Sam ne bodeš vedel, kdaj se ti vsadi v srce stripeni gad nevere. Razni dvomi se ti bodo vzbujali v srcu.

Papež Leon XIII. je opominjal vernike pred pohujšljivim tiskom, naš prezvišeni knezonadškof govorí skoraj v vsakem pastirskem listu o breverskem časopisu in svari ljudstvo pred kugo pohujšanja. Vsi dobromisliči ljudje, duhovniki, lajiki, pedagogi, državniki in visokoizobraženi može so prišli do prepričanja, da današnjega pokvarjenega

sveta je v veliki meri krivo brezversko časopisje.

Da imamo tudi Slovenci brezversko liberalno časopisje, je žalostna resnica. Če pa pogledamo, kdo izdaja to časopisje, nas oblie vesela zavest, da to časopisje ne širijo neomadeževani ljudje, marveč nasprotno. Poštěn mož ne bo širil pohujšanja po deželi. A to je pri tem žalostno, da tisti, ki to časopisje čitajo, ne pogledajo, kdo tako časopisje izdaja. Gnojnika ne more dati prijetnega duha od sebe.

Pa saj je tudi nemogoče, da bi človek s čisto preteklostjo obmetaval okoli sebe z blatom. V blatu se je valjal, blato daja od sebe. To velja za vse liberalne in brezverske časopise, ki iščejo v pohujšanju ljudstva zaslужek in bogaté čimbolj je ljudstvo podivljano. Samoobsebi je umevno, da moramo zastaviti vse moči v to, da se katoliško časopisje kolikor mogoče razširi. Naj dokažejo brezverci in liberalci, da je naše časopisje pohujšljivo, demokratično, da ne uči poštenosti, bogoboječnosti, pridnosti itd.

Katoliško časopisje se mora širiti. Premožnejši naj imajo katoliški dnevnik, revnejši pa katoliški tednik. Stane malo. To sveto vsakdo premore. Naš „Primorski List“ bi morala imeti vsaka katoliška družina. Kjer je katoliški list v hiši, tam družina ni izprijena, ni podivljana. V interesu starišev je, da imajo katoliški list v hiši, iz katerega zajema zdravo hrano. V srce se vcepi celi družini oni duh, kateri veje iz katoliškega časopisa. Skušnje uče.

Povej, kaj čitaš in povem ti, kaj si. To je resničen pregovor.

Moč časopisja na ljudstvo je velika. Zato delajmo na to, da se katoliško časopisje razširi človeštvu v korist. —

„Eden za mnoge“.

Svobodne misli.

II.

„Oni (duhovniki) so, ki zabranjujejo kmetom čitati napredne liste“ — pravi „Eden za mnoge“. Aha, zato so duhovniki „proti vsakemu napredku“, ker branijo brati napredne liste. Ali je branje naprednih listov res napredek? Ne! Ampak zastrupljanje je razuma, volje, srca; duševno okuženje je in dušna smrt. Zakaj? Napredni — to je liberalni, svobodomiseln listi:

1. tajijo več ali manj verske resnice, ali dvomijo nad njimi, ali pa jih smešijo;

2. nasprotujejo božjim zapovedim, poveličujejo razuzdanost, nečistost, preštevto;

3. nasprotujejo cerkveni oblasti, njenim naukom, njenim pravicam in napravam;

4. hujšajo stan proti stanu, pozivljajo celo h uporu in h katemukoli slabemu dejanju.

Ali ni to pogubno? Ali naj duhovniki v tem oziru molč? Zmotu je namreč, da je dovoljeno brati take liste brez škode za vesp; zmotu je, da „samotisti, ki bere tudi napredne liste, zamore priti do prepričanja, da ga imate (duhovniki) le v temi, in potem postane svoboden od vas in dober kristjan.“

Svoboden od duhovnikov — dober kristjan? Kako gre to vklip? Svoboden od duhovnikov je svoboden od sv. cerke, je svoboden (proč) od Kristusa. Leon XIII. pa je pisal v svoji delavski okrožnici 15. maja 1891: „Proč od Kristusa: to je poguba; h Kristusu: to je rešitev!“ In v evangeliu (Mat. 23, 10) beremo: „Eden le je vaš Učenik“ — Kristus; ta pa je reklo: „Kdor vas (duhovnike) posluša, posluša mene; in kdor vas zaničuje, zaničuje mene.“

Kdo namreč prepoveduje branje naprednih listov? Ne posamen duhovnik, ampak sv. cerkev; po ukazu sv. cerkev pa učē duhovniki. Sv. cerkev je, ki kliče z sv. Janezem: „Non licet tibi — niti dovoljeno!“ Ona ukazuje duhovnikom z sv. Pavlom: „Prišel bo čas, ko ljudje ne bodo več prenesli zdravega nauka, ampak si bodo iskali učiteljev, ki vabijo ušesa, in odvračali bodo posluh od resnice, poslušali pa bodo radi bajke. Ti pa čuj, opominjaj, roči, grajaj, naj to ugaja ali ne ugaja — z vso potrežljivostjo“, to je: vedno znova! Ona žuga z Gospodom: „Gorj svetu zaradi pohujšanja!“ In ista cerkev je na „tridentinskem zboru“ jasno prepovedala pisati, brati, širiti, imeti brezbožne in nenaravne knjige, kar velja še v večji meri sličnim listom, ker liste bere več ljudij in večkrat nego slave knjige. Ti liste so namreč, ki polnijo „duha z zmotami“ in „srce“ s preghrami; ti so, ki zasmehujejo vse, kar je sveto, ki lažejo in obrekujejo in so bližnja priložnost v greh: ali je torej dovoljeno jih brati?

Pa poreč „Eden za mnoge“: „Napredni listi niso proti veri in ne pohujšujejo; to delate vi, duhovniki, ki rohnite v cerkvi in nočete na dan z resnico!“ — Počasi, ljubi moj „Eden“! Ker ne slišite v cerkvi resnice, evo jo tu:

I. Ali napredni listi niso proti veri? — Ne gremdalec po dokaze — recimo v tiste judovske botege, iz katerih „Soča“ kupuje svojo hrano — dokazi so veliko bližje: „Nevera ti sedi uz koleno!“

„Soča“ je pisala: „Klerikalci imajo svoje dogme (verske resnice) in na teh jahajo! Z dogmami (to je: z verskimi resnicami) stojijo in padačo. Kadar duh časa (to je svobodnjaštvo) pobije njih dogme (nauk Jezusov) morajo zapreti svoje botege.“ Torej kadar zavladajo liberalci, bo treba zapreti cerkve, ustaviti krščanski poduk, vreči križ v staro šaro. Ko so lansko leto deloma zmagali, so že rekli liberalci: „Ha, temelj je že izpodkopan! — namreč temelj „katoliške stranke in po njej katoliške vere in cerkve“.

Kaj ne, to ni proti veri? Kaj pa je potem še protiversko? Le poglejte jih, ali ne delajo „bralcu naprednih listov“ prav po receptu svojih listov? Kdo ne mara v cerkev, h sv. maši, vsaj h velikonočni spovedi? Oni, ki beroma predne liste! Pa so vendar „dobri kristiani“, kaj ne?

Bral sem v podlistku „Soča“ št. 99 I. 1909: „On pa je vzel venec, si ga položil na glavo in reklo: Tebi, bog Helios (poganski bog sonca), bog svitlobe, bog krasote! Tebi budi posvečen ta kelih!...“ ona je rekla: tega venca po takih šalah ne morem darovati čisti Devici. In on: „Torej ga daruj bogu najine ljubezni!“ — „No, torej najine ljubezni!“ se je zasmajala.

Pa niste proti veri? Hinavci!

II. Ali napredni listi ne pohujšujejo? Seveda ne vselej in očitno; pa delujejo počasi in skrito. Ne povedo imena, kraja, okoliščin — ampak pišejo: „Neki — neki — se govori“. Znani so še zloglasni „Tutti frutti“ umazane „Soča“. Seveda iz dalja lagati je lakkó; one napadati, ki se ne znajo ali ne morejo braniti, še ložje. Delajo po izreku: „Le fejst lagajte in obrekujte, nekaj vedno ostane!“

In če jim dokažeš laž ter jih prisiliš, da prekličejo, pa se zvijajo in izgovarjajo, kakor bi naposled vendar le oni imeli prav. Pa kaj, če tudi prekličejo!

Brali so laži in oni — preklica pa skoro nihče ne bere — nekaj torej le ostane! Mnogo izgledov bi lahko navedel, kako pohujšujejo napredni listi; a postal bi predolg. Omenim le besede jude M. Montefiore iz I. 1840: „Kaj govoričete! Dokler nimamo v roki tiska, je vse zastonj, kar delete. Dokler mi židje nimamo v lasti časopisov, da omamljam svet in ga varamo, ne dosegemo ničesar.“

Tako delajo — po vzgledu svojih judovskih učenikov — vsi napredni listi: omamljam svet in ga varajo; poveličujejo razna „junašta“, vzbujajo strast, slavé nečistost in nezvestobo. Celo pod krinko ogorčenja in „pohujšanja“ pohujšujejo, kakor priča afra s

oči in spoznali, na kateri strani je pravica in resnica.

Vojvoda bavarski Karol Teodor je v Bad Kreuth-u v torku ponoči umrl. Vojvoda Karol Teodor je bil brat pokojne avstrijske cesarice Elizabete. Vojvoda Karol Teodor je bil zdravnik za oči ter si je pridobil zahvalo tisočerih, ki jih je v svoji človekoljubnosti brezplačno ozdravil.

Ponesrečena zrakoplovca. V pond. so našli v nekem gozdu v občini Krasica blizu Reke dve moški trupli. Bila sta to arhitekt Francke in zdravnik dr. Brengmann. Kakor se je dognalo, sta zapustila omenjena dva v ponedeljek v zrakoplovu „Kolmor“ Berolin; blizu nad Reko pa je zalotila zrakoplov huda burja, ki ga je razbila in nesrečneža padla sta z visočine na tla ter se ubila.

Slov. kat. akad. tehnic. društvo „Zarja“ v Gradcu spremeni svoje društvene prostore ter stanuje od 3. XII. naprej v Brunngasse 7. l.

Zastrupljalec častnikov. — Kakor smo v naši zadnji številki pisali, je dobilo nekaj častnikov generalnega štaba na Dunaju kroglice, v katerih se je nahajal ciankali s priporočilom, da je to dobro sredstvo za oživljenje človeške moči. En stotnik je bil radoveden ter je tudi te kroglice požrl, ki so pa proučile njegovo smrt.

Po dolgem preiskovanju od strani vojaške in civilne oblasti so prišli na sled nekemu nadporočniku imenom Hofrichter iz Linca, na katerega je padel sum zaradi raznih okoliščin, ki dajo sklepati, da bi bil on odpošiljavec strupa. Hofrichter je bil precej odveden v vojaške zapore.

Listnica uprave. — Gospa Marija Mavrič, Ischl: enoletna naročnina znaša 3 K. Za nižjo ceno ne moremo pošiljati lista.

Mesne novice.

Na Miklavžev večer priredi v nedeljo 5. t. m. ob 4h popoldne „Slovenska kršč. socialna zveza“ v dvorani „Central“. — Vse tiste, ki hočejo po Miklavžu komu nakloniti kak dar, prosimo, da prineso darove do nedelje opoldne v S. K. S. Z., Gosposka ulica 6. Prosimo pa nujno, da bo na vsakem zavitku natančno označeno ime in naslov tistega, ki mu je dar namenjen. — Vstopnina je 50 vinarjev za osebo. Otroci v spremstvu staršev so prosti vstopnine. Otroci brez spremstva nimajo vstopa.

Na Prepeljani kaznjenci. V pond. po poludne se je pripeljal v Gorico v dobrem spremstvu orožnikov in jetniških paznikov dvajset kaznencov iz Rovinja. Pripeljali so jih v tukajne zapore, ker so rovinjski zapori prepunjenci.

Iz goriške okolice.

Miklavž v Mirnu!

Prišel bo v zlatem ornatu in v sijajnem spremstvu v nedeljo 5. t. m. ob 7 uri zvežer v „Društveni dom“ in več ko bo udeležencev, bolj vesel bo, da bo mogel osrečiti vsakega s svojimi darovi.

Povodom njegovega prihoda nastopijo tudi dijaki z novo igro, dramatično idilo v treh dejanjih: „Gorsko življenje.“

Mirenci in okoličani! Udeležite se tega večera kar najštevilnejše; ne bo vam žal. Nova igra, polna domačega življenja, v katerem se menjata smeh in jok, vas gotovo zadovolji — kar se tiče vlog, naj povemo samo to, da bo

igral prefriganega kontrabandarja.

- Tonček, znan iz „divjega lovca.“

Za vstopnino bo zahteval Miklavž le 40 v; kdor bi ga pa raje bolj komodno gledal in poslušal, bo moral dodati za sedeže prve vrste 1 K, za druge vrste 60 v.

Sedež na galeriji 40 v, ostali sedeži po 20 v. Stojišča na galeriji 10 v. več.

Ne zamudite torej tega večera vi, ki se ga morete udeležiti. Kakor rečeno, ne bo vam žal in z veseljem v srcu se ga boste spominjali!

g S trnovske planote. — Dne 28. nov. je prišla v naše hribe porodit mlada gospodična N. D. O. Razne flajštre in povoje je poslala Gabrškova botega, babica pa je prišla od drugod, menda iz Trsta. Težak je bil porod, babica se je tako trudila: — koliko glav ima novorojeni dete, in kaj se je že ob porodu godilo, bo poročal „N. D.“ in „Pr.“ — potem, če bo treba, pa še mi.

N. D. O. na Trnovem: circa 15!

N. D. O. na Lokvah — za enkrat fuč!

N. D. O. v Čepovanu — nič udeležbe!

N. D. O. v Grgarju — ne nucajo!

g Št. Andrež. „Slov kat. izobraž. društvo“ priredi prihodnjo nedeljo, dne 5. t. m., zabavni večer za člane in soprostilnik. Predavanje bo o Rimu in Benetkah, katero bodo pojašnjevale sklopitne slike. Vstopnina za člane 20 vin., za nečlane 30 vin., katera se porabi v poravnjanje stroškov; kar bo preostanka, bo šlo za telovadno orodje. Po predavanju nastopijo tudi domači „Orli.“ Na veselo svidente!

g Tožba Jakil — „Podporno društvo v Mirnu“ je končana. Najviše sodišče na Dunaju je razsodbo druge stopinje razveljavilo in zopet uveljavilo razsodbo prve stopinje, s katero je bilo razsojeno, da je toženi A. Jakil dolžan plačati tožecemu društvu vloženi znesek z obrestmi in pravdnimi stroški vseh treh stopinj. Tako se je torej končala ta zanimiva afera, ki je trajala celih 7 let.

Iz ajdovskega okraja.

Iz Rihemberga. — Nek obrekovalec in tat naše časti in našega poštenja, ki nas je v „Soči“ imenoval „sodrga, ki nima nič krščanskega na sebi in je brez časti“, nas v „Soči“ in „Primorcu“ zopet žali. Piše, da nam je poribal pod nos „bridko resnico in pridevek, ki nam pritiče“. S tem ponavlja obrekovanje, da mi nimamo nič krščanskega na sebi in da smo brez časti in dostavlja novo razdaljenje, da pri nas je iskati vse kaj drugo, le katoliškega mišlenja ne! Ta grdi obrekovalec se je sedaj skril za široki hrbot „Sočinega“ in „Primorčevega“ uredništva in od tam ponavlja svoje obrekovanje. Tako predznamo nas žali ta obrekovalec, potem se pa skrije. Vprašamo, ali ne zaslubi, da bi ga z bičem naklestili? Zato ne bomo dopustili, da bi nas tako grdo žali, obrekoval in nam kradel čast in poštene in potem še nad nami komandiral nek človek, katerega ne potrebujemo v Rihembergu! Sram bodi vseh tistih naših domaćinov, ki temu obrekovalcu in tatu naše časti in našega poštenja pomagajo, da blati in sramoti našo občino pred svetom. Poznamo tudi vse te mi pa tega ne bomo nikoli pustili in ne bomo molčali. Pistaši S. L. S.

Iz kanalskega okraja.

Kl. Anhovo. — Čast komur čast.

V zahvali odbora K. s. izobr. društva v Anhovem radi veselice dne 20. pr. mes. se je pozabilo omeniti, da si je glede petja pri veselicu pridobil veliko zaslugo — g. Alojzij Debevec organist, ker je v kratkem času izvezbal mešani pevski zbor tako, da je častno nastopil na gledališčem odru.

Kl. Anhovo. — V nedeljo dne 28. t. m. je bil v Anhovem javni shod. Sklical ga je domači učitelj g. Klavora v obč. pisarni. Obravnavalo se je res potrebljno železniško postajališče v Anhovem.

G. Klavora skliceval se je na podporo drž. poslanca g. Štreklja, ki je od želez. ministerstva izposloval baje Anhovcem želez. postajališče pod pogojem, da prispevajo občinarji z 2000 kronami k stroškom za omenjeno želez. postajališče.

Občinarji so bili vsled tega zelo navdušeni za postajališče. Podpisali so hitro okoli 500 kron.

Toda bili so na shodu tudi „nevneri Tomaži“ ki tvrdki Štrekelj-Klavora nič prav ne zaupajo. — Ti ne le niso nič obljubili, ampak so celo „hudomušno“ omenjali, da se bližajo zopet volitve v deželnem zboru, radi tega treba ljudem pomoliti nekoliko soli pod nos.

— Drugi pa so bili mnrena, da je železniška uprava primorana napraviti v Anhovem postajališče na svoje stroške vsled obilnega prometa, ki ga sedaj komaj zmaguje. Vsaj se je postajališče v Anhovem vče projektiralo ob zadnjem komisijonelnem političnem obhodu ali koladvaciji želez. proge. To kaže zapisnik omenjene politične komisije. Nespatmeton oni, ki kaj k stroškom prispeva. — i. t. d. — Kedo je imel prav, bude bližnja prihodnjost pokazala. — Najbrže imajo prav slednji. — Posestniki pozor na svoj žep!

Iz cerkljanskega okraja.

C Masora pri Otaležu. 25. nov. 1909.

Izjava. — „Soča“ je vče dvakrat, namreč v svoji 124. in 137. letoski številki pisala, da je v Masori pred par leti umrl neki mladenič nepreviden, in zvrača krivo na tem na č. g. kurata Buda v Otaležu. Ker ima dopisnik, ki se pa ne upa s svojim pravim imenom na dan, gotovo v mislih mojega 30. januarja 1908 umrlega sina Vinkota, izjavljam resnici na ljubo, da ga je č. g. kurat Buda pred smrtno previdel s tožili sv. vere, v kolikor je njegov (Vinkotov) pomilovanja vredni položaj dopuščal. Odločno pa povem liberalnemu zahrbtnemu dopisunu, naj nikdar več ne zlorablja blagega spomina mojega rajnega Vinkota v svoje strankarske umazane namene.

Blaž Razpet, h. št. 209.

C Otalež. — **Poziv.** „Amerikanškega izdelovalca dopisov“ iz Otaleža v „Soči“ od 23. nov. t. l., ki se do sedaj še ni odzval mojemu pozivu na njegov dopis v „Primerca“ od 12. marca 1909, pozivljam vnovič javno, naj spravi na dan vse gradivo, ki ga ima v rezervi glede moje osebe. Če ga ne bo mogoče spraviti v tisto mojo skrinjo za žito, ki ga samo radi tega skrbi, ker je ni delal on, si bomo najeli znani preserski škalir, ki je bil vše plačan, a radi neljube (!) pomote neuporabljen. Seveda suponiram pri dopisniku toliko moštva, da se bo pod „gradivo“ podpisal; in potem bova govorila nadalje.

Otaž, 29. nov. 1909.

Kurat Buda.

veje živine v Skopem. Zglasilo se je nad 50 udov. Volitev je vodil g. župan Gec v pričo dež. urad. Bekerja. Predsednikom je bil izvoljen enoglasno g. Živic Josip ml. veleposestnik v Skopem. Podružnica obsega občini Skopo in Krajnavas.

s Iz Gor. Branice. — Nesramnež v „Soči“ se zadira že več časa v našega g. kurata. Kaj mu je na potu! Že sam ve, kje da ga čevelj žuli. Liberalec duhovnika videti ne more. Pa opekel se je tukaj pri nas. Zakaj, ko nam je gospod prebral zadnji lažnjivi dopis v „Soči,“ vzdignil se je vihar jeze proti dopisunu, ki ga že vsi dobro poznamo. Žalibog! Veter je sejal, vihar bo žel. Proti njemu obrnilo se je vse ljudstvo. Precej v nedeljo podpisal je skladovni odbor izjavo gospodu, da ga spoštuje in mu popolnoma zaupa. Šla sta tudi dva moža iz odbora po duhovniji, da se počaže, koliko jih je, ki kličejo z dopisunom: ven ž njim! In glejte, koliko je takih? Pet, reci pet se jih ni podpisalo.

Ali slišiš, ubogo človeče, koliko jih imaš na svoji strani? Zdaj pa jaz podpisani in z menoj še 56 (reci šest in petdeset) podpisanih gospodarjev tebi kličemo: „Proč s teboj, dopisnik, odker se prišel, gospod kurat Šmid ostane pa še dalje pri nas.“

Pri Kobolih 29. 11. 1909.

Jožef Jeranč.

Iz krščanskega okraja.

tr. Klic od meje. — Kdo ni bil še v Devinu ali vsaj kaj slišal o tem prepornem kraju, ki si ga hočejo Lahin na vsak način prisvojiti. Kdo ne ve, da tudi tu stanujejo Slovenci. Komu pa tudi ni znano, da se morajo isti Slovenci boriti za svoj narodni obstanek proti zagrizenemu nasprotniku — irentizmu, katerega predstavlja pri nas

Krojaška zadružna

GORICA

P. n.

Povodom pričete jesenske in zimske sezone dovoljujem si Vašemu blagorodju udano nazinaniti, da so nam došle že vse zadnje novosti

modnega blaga

kakor volne, flanele, forštajne in razno drugo blago. Dovoljujem si, Vas radi tega prositi, da nas počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljem radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši krasni in najmodernejši izberi.

Nadejaje se blagohotnega vpoštevanja te prošnje, billežim odličnim spoštovanjem

Teodor Hribar.

Iz sežanskega okraja.

s Skopo. — Dne 28. nov. se je ustanovila dež. podruž. zavarovalnice go-

„Lega Nazionale“. Komur je znan ta boj med nejednakima nasprotnikoma, bo takoj spoznal nevarnost, ki preti devinskim Slovencem in jim bo priskočil v boju na pomoč — z denarnim prispevkom.

Mi ne prosimo za se, ampak za siromašno deco, ki jo nasprotnik vabi z obljubami in darovi v svojo šolo, da bi vzgojil iz njih — slovenske janičarje. — Mar bomo mi gledali s prekrižanimi rokami in pustili, da se nam deca utaplja v italijanskem morju. — Nikdar!

Zato se obračamo na radodarna in rodoljubna srca z prošnjo: priskočite na pomoč naši siromašni slovenski deci, da ji pripravimo veselo „božičnico“ in jo navdušimo za verske in narodne ideale.

Vsem dobrotnikom pa kličemo:
Pomagajte, dokler je čas!
Bog plačaj!

Za pripravljalni odbor „božičnice“
Franc Pecikar, Colja Miroslav.

Darove naj se blagovoli pošiljati na naslov: Franc Pecikar, Devin 28.

Izkaz darov se objavi po končani „božičnici“.

Gospodarske vesti.

Cena opitanim prašičem je letos izredno visoka. V goriški okolici se prodajajo taki prešiči po 64 do 68 K starci cent. Tako visoke cene še niso imeli prašiči.

Modra galica. — Za prihodnjo dobo škopljenga bo cena modri galici skoraj gotovo poskočila. Sedanji položaj trga kaže povišanje cene, ker se je baker v zadnjih časih podražil. Velike tovarne, ki proizvajajo modro galico, se nameravajo združiti v kartel.

Za kratek čas.

V mesnici. Kuharica: „Zakaj mi daste danes manjši kos mesa kakor včeraj?“ — Mesar: „Ker sem danes tudi manjšega vola ubil.“

Dobro pogodi! „Kako je vendar to, da postanejo pri moških večinoma najprvo lasje sivi in še le čez dolgo časa brki?“ — „Zato, ker so vendar brki za 20 let mlajši od las!“

V pijanosti. „Veš, kje je Janez Goba?“ — „Saj si ti Janez Goba, ali ne?“ — „Seveda sem, a ne vent, kje sem!“

POSLANO.*)

Podpisana naznanjam, da ne priznam nobenega dolga, ki ga napravi moj mladoletni sin **Alojzij Lenardič**.

Josipa vdova Lenardič,
Števerjan - Pevma 184

* Za vsebino pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Naznanilo.

Kmečka hranilnica in posojilnica v Hudajužni bo obrestovala vsled sklepa načelstva z dne 28. nov. 1909 v sporazumu z nadzorstvom v letu 1910 hranilne vloge po $4\frac{1}{4}\%$.

NAČELSTVO.

Loterijske stevilke.

30. novembra.

Dunaj	63	17	20	6	27
Gradec	54	61	33	42	38

Čevljarska zadruga v Mirnu

naznanja sl. občinstvu, da je odprla prodajno svojih izdelkov na trgu sv. Antona na vogalu v Rabatišče štev. 1 ter se priporoča za obilno naročbo. --- Ima v zalogi vsakovrstnega obuvala ter sprejema naročila po

zmernih cenah.

Oznanilo

Podpisani naznanjam sl. občinstvu, da imam v zalogi vsakovrstne usnje in nadplate od najnajšega do najzaanjega. Prodajam vsakovrstno sukneno obuvalo kakor tudi vse potrebščine za čevljarje.

FR. KOSOVEL,
trgovec z usnjem
v Černičah 48.

Zaloga pohištva

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sem otvoril zalogo vsakovrstnega pohištva in imam svojo lastno delavnico. Sprejemam naročila iz mesta in dežele; priporočam se velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu in vsem drugim cenjenim odjemalcem za obilno naročbo. — Cene zmerne in poštene.

Z najboljšim spoštovanjem,
vedno udani
mizarski izvedenec

Alojzij Kerstan,
Gabrovica 13, p. Komen.

Naznanilo.

Naznanjam slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sem svojo brivnico preselil s Travnika št. 21 v **Gospodsko ulico št. 1** nasproti „Monta“.

Zagotavljam točno in solidno postrežbo in se priporočam

Franc Novak,
brivec.

Hiša na prodaj.

V Ročni dolini pri Bajti je na prodaj hiša št. 67, v kateri se sedaj nahaja trgovina z občasnim blagom. Pri hiši je tudi vrt in drorišče. Oglasiti se je v imenovanji hiši ali pa v gostilni Petra Batič tam blizu.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji
kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,
TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

ZAHVALA.

Neizprosna smrt, božja dekla utrgala je iz vrta človeštva najdražje bitje in edino, ki sem ga še imel — sestro

EMO TEREZIJO URŠIČ

ponovno prevideno sè svetotajstvi krščanstva, po kratki a grozoviti bolezni. Za sočutje izkazano meni in ranjki nepozabni preljubljeni sestri v bolezni in smerti se tem potom zahvalim pred vsem prečastitim gospodom duhovnim sobratom, ki so predrago spremili k večnemu počitku, pevcem, ljubim faranom kakor sploh vsem sosedom, ki so se žalostnega sprevoda udeležili in me tako v britki srčni tugi tolažili. Bog dobrotnjivi plačaj vsem!

ŠLOVRENČ, 30. novembra 1909.

Žalostni zapuščenec

Andr. Ant. Uršič,
brat, župnik.

KAM?

v novo slovensko manufakturno trgovino
IVANČIČ IN KURINČIČ

Gorica nadškofija ulica št. 5 (nasproti škofije) Gorica.

Katera priporoča slavnemu občinstvu kakor tudi č. duhovščini svojo bogato zalogo v to stroko spadajočega blaga po najnižjih cenah.

Cene stalne. — Postrežba domača, poštena in točna.

Na željo se pošiljajo vzorec proti vrnitvi, poštne prostne na dom.